

Derefter foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4187).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Effersø: Det foreliggende Lovforslag omfatter en Del af det Forslag til Lov om Ægteskab, som var til første Behandling her i Tinget i Marts Maaned i Fjor, altsaa for kortere Tid siden. Jeg skal derfor med Hensyn til Sagen i dens Almindelighed begrænse mig til i fuld Tilslutning til Venstres Ordfører i Fjor, det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Hauch), at fremhæve, at man i Betragtning af Ægteskabets fundamentale Betydning for Samfundet bør gaa frem med den største Varsomhed ved Gennemførelse af Lovforslag herom og være forsigtig med Eksperimenter, hvorhos jeg skal afholde mig fra at rejse nogen Drøftelse af de Enkeltheder, som allerede er blevet behandlet i det høje Ting. Som Sagen nu foreligger, er der formentlig i Særdeleshed Anledning til at omtale to Punkter, nemlig den stedfundne Deling af Lovforslaget om Ægteskab og de Ændringer, der siden i Fjor er foretaget i Bestemmelserne om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning. Jeg kan tiltræde den Begrundelse af Delingen, som er givet i Bemærkningerne til Lovforslaget. Delingen vil desuden kunne lette nærværende Lovforslags Gennemførelse og kan vel ikke skade i nogen Henseende. Noget af det udsondrede Stof, nemlig Reglerne om Forældremyndighed, er optaget i det Lovforslag om Umyndighed og Værgemaal, som er opført paa Tingets Dagsorden for i Dag, hvor det ogsaa synes at høre hjemme, og Resten, Bestemmelserne om Formueforholdet mellem Ægtefæller, vil den højtærede Minister ifølge Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag underkaste en nøje Prøvelse inden Fremsettelse af et Lovforslag i Rigsdagen. Jeg vil give den højtærede Minister Ret heri, da Spørgsmaalet er saa vanskeligt og Anskuelseerne saa delte; det er forstaaeligt, at Ministeren ønsker at overveje Sagen nærmere, inden han tager Stilling til dens Enkeltheder.

De i Folketingets Forslag foretagne Ændringer forekommer mig gennemgaaende heldige. Navnlig skal jeg udtale min Tilfredshed med, at der er taget Hensyn til visse Indvendinger paa betydningsfulde

Omraader fra vort Partis Ordfører i Fjor. Hovedændringen angaar Formen for Ægteskabs Stiftelse, §§ 27 ff., idet den tvungne borgerlige Vielse er forladt og erstattet med en valgfri Ordning, saaledes at Ægteskab vil kunne stiftes enten ved kirkelig eller borgerlig Vielse efter Brudfolkernes frie Valg. Det ses ikke at være rigtigt eller nødvendigt at behandle Spørgsmaalet om Formen doktrinært ud fra Princippet om den borgerlige Vielses Eneberettigelse som ægteskabsstiftende, selv om man godkender dette Princip. Vægten bør formentlig lægges paa den Omstændighed, at en stor Del af vort Folk, og vistnok den største Del deraf, vilde anse det for en Krænkelser af deres Følelser, om man indførte tvungent borgerligt Ægteskab, medens ingen kan føle sig krænket ved, at andre beholder deres Adgang til at faa Ægteskabet stiftet i Kirken, naar blot de, der ønsker borgerlig Vielse, kan faa det. Jeg hilser derfor denne Ændring med Glæde og haaber, at den vil kunne gennemføres saavel her i Tinget som i det høje Folketing. I Sammenhæng hermed skal jeg bemærke, at jeg er glad over, at kirkelig Lysning ifølge § 19 foreslaas sidestillet med borgerlig Lysning, og at jeg finder Ændringen med Hensyn til det vanskelige Spørgsmaal om Sognepræsters Pligt til at foretage Vielser tilfredsstillende. — Endnu en Ændring i den rigtige Retning vil jeg fremhæve, nemlig Forlængelsen af Separationstiden ifølge § 63. Ved denne understreges i nogen Grad Ægteskabets livsvarige Karakter, at det normalt er bestemt for Livet. Det er dog et Spørgsmaal, hvorvidt man ikke bør gaa videre i samme Retning, navnlig naar der er Børn i Ægteskabet.

Jeg har nu omtalt nogle af de Ændringer, som jeg kan bifalde, og fremhævet de to mest betydningsfulde, men skal derefter nævne en Bestemmelse, hvis Berettigelse synes meget tvivlsom. Det er Bestemmelsen i § 13 om, at der undtagelsesvis skal være Adgang til ved Bevilling at opnaa Dispensation fra Forbudet mod Ægteskab mellem Stifforældre og Stifbørn, Svigerforældre og Svigerbørn og lignende. Det er formentlig rigtigt, hvad der er fremhævet i Betænkningen fra det kirkelige Udvalg, at saadant Ægteskab baade strider mod den almindelige Retsopfattelse og mod den kirkelige Tradition. I hvert Fald synes det nødvendigt udtrykkelig at begrænse Adgangen til Dispensation til faa og ganske bestemte Tilfælde.

Jeg skal dernæst omtale to Ændringer, som særlig trænger til nærmere Overvej-